

PROTOKOLL AV 2005 TIL KONVENSJON AV 10. MARS 1988 OM BEKJEMPELSE AV ULOVLIGE HANDLINGER MOT SIKKERHETEN VED SKIPSFART

Fortale

DE STATER SOM ER PARTER i denne protokoll,

SOM ER PARTER i Konvensjon om bekjempelse av ulovlige handlinger mot sikkerheten ved skipsfart, utferdiget i Roma 10. mars 1988,

SOM ERKJENNER at terrorhandlinger er en trussel mot internasjonal fred og sikkerhet,

SOM TAR HENSYN TIL Den internasjonale skipsfartsorganisasjons forsamlings resolusjon A.924(22), der det tas til orde for en revisjon av eksisterende juridiske og tekniske forholdsregler på internasjonalt plan og for en vurdering av nye tiltak for å forhindre og bekjempe terrorisme mot skip og for å bedre sikkerheten ombord og på land, og derved minske risikoen for passasjerer, besetninger og havnemannskaper ombord på skip og i havneområder og for fartøyer og deres last,

SOM ER SEG BEVISST erklæringen om tiltak for å eliminere internasjonal terrorisme som er vedlagt FNs generalforsamlings resolusjon 49/60 av 9. desember 1994, der FNs medlemsstater blant annet høytidelig bekrefter sin utvetydige fordømmelse av alle terroristiske handlinger, metoder og virkemidler som kriminelle og utilgivelige, uansett hvor de forekommer og hvem som står bak, også slike som setter det vennskapelige samkvem mellom stater og folk i fare og truer statenes territoriale integritet og sikkerhet,

SOM MERKER SEG FNs generalforsamlings resolusjon 51/210 av 17. desember 1996 og den utfyllende erklæringen til 1994-erklæringen om tiltak for å eliminere internasjonal terrorisme som er vedlagt denne,

SOM MINNER OM FNs sikkerhetsråds resolusjon 1368 (2001) og 1373 (2001), som gjenspeiler internasjonal vilje til å bekjempe alle former for og utslag av terrorisme og tildeler statene oppgaver og plikter, og som tar hensyn til at terroristangrep utgjør en stadig trussel,

SOM OGSÅ MINNER OM FNs sikkerhetsråds resolusjon 1540 (2004), som erkjenner det presserende behovet for at alle stater treffer ytterligere effektive tiltak for å hindre spredning av kjernefysiske, kjemiske og biologiske våpen og deres leveringsmidler,

SOM VIDERE MINNER OM Konvensjon om forbrytelser og visse andre handlinger utført ombord på fly, utferdiget i Tokyo 14. september 1963; Konvensjon til bekjempelse av ulovlig bemektigelse av luftfartøyer, utferdiget i Haag 16. desember 1970; Konvensjon om forebygging av ulovlige handlinger mot sikkerheten i sivil luftfart, utferdiget i Montreal 23. september 1971; Konvensjon om forebyggelse av og straff for forbrytelser mot internasjonalt beskyttede personer, herunder diplomatiske representanter, vedtatt av FNs generalforsamling 14.

desember 1973; Internasjonal konvensjon mot gisseltaking, vedtatt av FNs generalforsamling 17. desember 1979; Konvensjon om fysisk beskyttelse av nukleært materiale, utferdiget i Wien 26. oktober 1979, og endringer i denne vedtatt 8. juli 2005; Protokoll til bekjempelse av ulovlige voldelige handlinger ved lufthavner som betjener internasjonal sivil luftfart, supplerende til Konvensjon om bekjempelse av ulovlige handlinger mot sikkerheten i sivil luftfart, utferdiget i Montreal 24. februar 1988; Protokoll til bekjempelse av ulovlige handlinger mot sikkerheten ved faste plattformer plassert på kontinentalsokkelen, utferdiget i Roma 10. mars 1988; Konvensjon om merking av plastsprengstoff med henblikk på oppdagelse, utferdiget i Montreal 1. mars 1991; Internasjonal konvensjon om bekjempelse av terroristbombing, vedtatt av FNs generalforsamling 15. desember 1997; Internasjonal konvensjon om bekjempelse av finansiering av terrorisme, vedtatt av FNs generalforsamling 9. desember 1999, og Internasjonal konvensjon om bekjempelse av nukleære terrorhandlinger, vedtatt av FNs generalforsamling 13. april 2005,

SOM MINNER OM viktigheten av FNs havrettskonvensjon, utferdiget i Montego Bay 10. desember 1982, og av internasjonal sedvanerett til havs,

SOM TAR I BETRAKTNING FNs generalforsamlings resolusjon 59/46, som bekrefter at internasjonalt samarbeid og tiltak iverksatt av stater for å bekjempe terrorisme må være i samsvar med FN-paktens prinsipper, folkeretten og relevante internasjonale konvensjoner, og FNs generalforsamlings resolusjon 59/24, som henstiller til statene om å bli parter i Konvensjon om bekjempelse av ulovlige handlinger mot sikkerheten ved skipsfart og dens protokoll, og videre innbyr statene til å delta i gjennomgangen av disse instrumentene i Den internasjonale skipsfartsorganisasjons lovutvalg for å styrke metodene til bekjempelse av slike ulovlige handlinger, herunder terrorhandlinger, og også henstiller til statene om å treffe egnede tiltak for å sikre effektiv gjennomføring av disse instrumentene, særlig ved å vedta lovgivning der det måtte være nødvendig for å sikre at egnede reaksjonsmåter er tilgjengelige ved tilfeller av væpnet ran og terrorhandlinger til sjøs,

SOM OGSÅ TAR I BETRAKTNING endringene i Internasjonal konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, 1974, og det internasjonale sikkerhetsregelverket for skip og havneanlegg (ISPS-koden), begge vedtatt av konferansen mellom partene i nevnte konvensjon i 2002, og den betydning disse har når det gjelder å etablere egnede tekniske rammer på internasjonalt plan for samarbeid mellom regjeringer, statlige organer, nasjonale og lokale forvaltninger og skipsfarts- og havnenæringen med tanke på å avdekke sikkerhetstrusler og å ta nødvendige forholdsregler mot sikkerhetsepisoder som berører skip og havneanlegg som benyttes i internasjonal handel,

SOM VIDERE TAR I BETRAKTNING FNs generalforsamlings resolusjon 58/187, som minner om at statene må sikre at enhver forholdsregel som tas for å bekjempe terrorisme, er i pakt med deres forpliktelser etter folkeretten, særlig vedrørende menneskerettighetene, flyktningeretten og humanitærretten,

SOM MENER AT det er nødvendig å vedta bestemmelser i tillegg til bestemmelsene i Konvensjonen for å bekjempe ytterligere terroristiske voldshandlinger mot tryggheten og sikkerheten i internasjonal skipsfart og å gjøre den mer effektiv,

ER BLITT ENIGE om følgende:

ARTIKKEL 1

I forbindelse med denne protokoll gjelder at

1. ”Konvensjonen” betyr Konvensjon om bekjempelse av ulovlige handlinger mot sikkerheten ved skipsfart, utferdiget i Roma 10. mars 1988,
2. ”Organisasjonen” betyr Den internasjonale skipsfartsorganisasjon (IMO), og
3. ”Generalsekretæren” betyr Organisasjonens generalsekretær.

ARTIKKEL 2

Konvensjonens artikkel 1 endres til følgende ordlyd:

Artikkel 1

1. I forbindelse med denne konvensjon gjelder at
 - a) ”skip” betyr fartøy av enhver art som ikke er permanent knyttet til havbunnen, herunder dynamisk posisjonerte fartøyer, nedsenkbare fartøyer og ethvert annet flytende fartøy,
 - b) ”frakte” betyr å innlede, avtale eller utøve reell kontroll, herunder beslutningsmyndighet, over befordringen av en person eller en gjenstand,
 - c) ”alvorlig personskade eller materiell skade” betyr
 - i) alvorlig legemsskade, eller
 - ii) omfattende ødeleggelse av offentlig sted, statlig eller offentlig anlegg, infrastrukturanlegg eller offentlig befordringssystem som medfører vesentlig økonomisk tap, eller
 - iii) betydelig skade på miljøet, herunder luft, grunn, vann, dyreliv eller planteliv.
 - d) ”ABC-våpen” betyr
 - i) ”biologiske våpen”, som er:
 - 1) mikrobielle eller andre biologiske stoffer, eller toksiner uansett opphav eller produksjonsmåte, av typer og i mengder som ikke er forenlige med forebygging, vern eller andre fredelige formål, eller

- 2) våpen, utstyr eller leveringsmidler konstruert for bruk av slike stoffer eller toksiner til fiendtlige formål eller i væpnet konflikt.
- ii) ”kjemiske våpen”, som er, samlet eller hver for seg:
- 1) giftige kjemikalier og deres forløpere, unntatt når de er tenkt brukt til:
 - A) industri-, jordbruks-, forsknings-, medisinske, farmasøytiske eller andre fredelige formål, eller
 - B) verneformål, det vil si formål direkte knyttet til vern mot giftige kjemikalier og til vern mot kjemiske våpen, eller
 - C) militære formål som ikke er knyttet til bruk av kjemiske våpen og som ikke er avhengige av giftige kjemikalier og deres egenskaper som metode til krigføring, eller
 - D) opprettholdelse av lov og orden, herunder innenlandsk opprørskontroll,forutsatt at typer og mengder er forenlige med slike formål,
 - 2) krigsmateriell og innretninger beregnet på å forårsake død eller annen skade gjennom de giftige egenskapene ved de giftige kjemikalier som er angitt under ii) 1) og som ville bli frigjort som følge av at krigsmateriell eller innretninger som nevnt ble brukt,
 - 3) alt utstyr beregnet spesielt på bruk i direkte tilknytning til anvendelsen av krigsmateriell og innretninger som nevnt i ii) 2),
- iii) kjernefysiske våpen og andre kjernefysiske sprenglegemer.
- e) ”giftig kjemikalie” betyr enhver kjemikalie som ved sin kjemiske virkning på livsprosesser kan forårsake død, midlertidig uførhet eller varig skade på mennesker eller dyr. Dette omfatter alle slike kjemikalier, uansett opphav eller produksjonsmetode og uansett om de produseres i anlegg, i krigsmateriell eller annetsteds.
- f) ”forløper” betyr enhver kjemisk reaktant som inngår på et stadium i produksjonen av en giftig kjemikalie, uansett produksjonsmetode. Dette

omfatter enhver nøkkelkomponent i et kjemisk system med to eller flere komponenter.

- g) "Organisasjonen" betyr Den internasjonale skipsfartsorganisasjon (IMO).
- h) "Generalsekretæren" betyr Organisasjonens generalsekretær.

2. I forbindelse med denne konvensjon gjelder at

- a) uttrykkene "offentlig sted", "statlig eller offentlig anlegg", "infrastrukturanlegg", og "offentlig befordringssystem" har samme betydning som i Internasjonal konvensjon om bekjempelse av terroristbombing, utferdiget i New York 15. desember 1997, og
- b) uttrykkene "utgangsmateriale" og "spesielt spaltbart materiale" har samme betydning som de er gitt i vedtektene for Det internasjonale atomenergibyrå (IAEA), utferdiget i New York 26. oktober 1956.

ARTIKKEL 3

Følgende tekst føyes til som Konvensjonens artikkel 2bis:

Artikkel 2bis

1. Intet i denne konvensjon rører ved staters og enkeltpersoners øvrige rettigheter og plikter etter folkeretten, særlig FN-paktens formål og prinsipper og internasjonale menneskerettigheter, flyktningerett og humanitærrett.
2. Denne konvensjon gjelder ikke for væpnede styrkers virksomhet under væpnet konflikt slik disse uttrykkene forstås innen internasjonal humanitærrett, ettersom slik virksomhet er regulert av denne retten, eller for virksomhet som en stats militære styrker utøver som en del av sine offisielle oppgaver i den utstrekning virksomheten er regulert av andre folkerettslige regler.
3. Intet i denne konvensjon rører ved de rettigheter, forpliktelser og oppgaver som følger av Traktat om ikke-spredning av kjernefysiske våpen, utferdiget i Washington, London og Moskva 1. juli 1968, Konvensjon om forbud mot utvikling og lagring av bakteriologiske (biologiske) våpen og toksinvåpen samt tilintetgjørelse av slike, utferdiget i Washington London og Moskva 10. april 1972, eller Konvensjon om forbud mot utvikling, produksjon, lagring av kjemiske våpen samt tilintetgjørelse av slike våpen, utferdiget i Paris 13. januar 1993, for de stater som er part i disse avtalene.

ARTIKKEL 4

1. Innledningen til Konvensjonens artikkel 3 nr. 1 erstattes av følgende tekst:

En person utfører en straffbar handling i Konvensjonens forstand når vedkommende ulovlig og forsettelig:

2. Konvensjonens artikkel 3 nr. 1 f) erstattes av følgende tekst:

- f) formidler opplysninger som vedkommende vet er uriktige, og derved bringer et skips sikre seilas i fare.

3. Konvensjonens artikkel 3 nr. 1 g) slettes.

4. Konvensjonens artikkel 3 nr. 2 erstattes av følgende tekst:

- 2. En person foretar likeledes en straffbar handling når vedkommende, med det formål å tvinge en fysisk eller juridisk person til å foreta eller unnlate å foreta en handling, fremsetter trusler, med eller uten betingelser som fastsatt i nasjonal lov, om å begå noen av de straffbare handlinger som er nevnt i nr. 1 bokstav b), c) og e), dersom denne trussel må antas å bringe vedkommende skips sikre seilas i fare.

5. Følgende tekst føyes til som Konvensjonens artikkel 3bis:

Artikkel 3bis

- 1. En person foretar en straffbar handling i denne konvensjons forstand dersom vedkommende ulovlig og forsettelig:
 - a) når handlingen ut fra sin karakter eller sammenheng har til formål å skape frykt i en befolkning eller å tvinge en regjering eller en internasjonal organisasjon til å foreta eller unnlate å foreta en handling:
 - i) bruker eksplosiver, radioaktivt materiale eller ABC-våpen mot eller ombord på et skip på en måte som forårsaker eller må antas å forårsake død eller alvorlig personskade eller materiell skade, eller
 - ii) slipper ut fra et skip olje, kondensert naturgass eller annet farlig eller giftig stoff som ikke faller inn under i) i en mengde eller en konsentrasjon som forårsaker eller må antas å forårsake død eller alvorlig personskade eller materiell skade, eller
 - iii) bruker et skip på en måte som forårsaker død eller alvorlig personskade eller materiell skade, eller
 - iv) fremsetter trusler, med eller uten betingelser som fastsatt i nasjonal lov, om å begå en straffbar handling nevnt under i), ii) eller iii), eller
 - b) frakter ombord på et skip:

- i) eksplosiver eller radioaktivt materiale vel vitende om at det er tenkt brukt til å forårsake, eller i en trussel med eller uten betingelser som fastsatt i nasjonal lov, om å forårsake død eller alvorlig personskade eller materiell skade i den hensikt å skape frykt i en befolkning eller å tvinge en regjering eller en internasjonal organisasjon til å foreta eller unnlate å foreta en handling, eller
 - ii) ABC-våpen, vel vitende om at det er et ABC-våpen som definert i artikkel 1, eller
 - iii) utgangsmateriale, spesielt spaltbart materiale eller utstyr eller materiale spesielt beregnet på eller klargjort for behandling, bruk eller produksjon av spesielt spaltbart materiale, vel vitende om at det er tenkt brukt i en kjernefysisk sprengningsaktivitet eller annen kjernefysisk aktivitet som ikke er underlagt kontrollmekanismer i henhold til avtale med IAEA om fullstendige kontrollmekanismer, eller
 - iv) utstyr, materialer eller programvare eller tilknyttet teknologi som bidrar vesentlig til konstruksjon, produksjon eller levering av et ABC-våpen med den hensikt at det skal brukes til slikt formål.
2. Det er ikke straffbart i henhold til denne konvensjon å frakte en gjenstand eller et materiale som faller inn under nr. 1 b) iii), eller nr. 1 b) iv) i den utstrekning gjenstanden eller materialet knytter seg til et kjernefysisk våpen eller annet kjernefysisk sprenglegeme, dersom gjenstanden eller materialet fraktes til eller fra territoriet til, eller på annet vis under oppsyn av, en stat som er part i Traktat om ikke-spredning av kjernefysiske våpen, forutsatt at:
- a) påfølgende overføring eller mottak av gjenstanden eller materialet, også innenfor en stat, ikke er i strid med slik statsparts forpliktelser etter Traktat om ikke-spredning av kjernefysiske våpen, og,
 - b) dersom gjenstanden eller materialet er beregnet på leveringssystemet for et kjernefysisk våpen eller annet sprenglegeme tilhørende en stat som er part i Traktat om ikke-spredning av kjernefysiske våpen, at besittelsen av våpenet eller sprenglegemet ikke er i strid med vedkommende statsparts forpliktelser etter nevnte traktat.

6. Følgende tekst føyes til som Konvensjonens artikkel 3ter:

Artikkel 3ter

En person begår en straffbar handling i denne konvensjons forstand når vedkommende ulovlig og forsettelig frakter en annen person ombord på et skip vel vitende om at sistnevnte har begått en straffbar handling som nevnt i artikkel 3,

3bis eller *3quater*, eller en straffbar handling som nevnt i en avtale oppført i vedlegget, i den hensikt å hjelpe vedkommende til å unngå straffeforfølgning.

7. Følgende tekst føyes til som Konvensjonens artikkel 3quater:

Artikkel 3quater

En person begår likeledes en straffbar handling i denne konvensjons forstand når vedkommende:

- a) ulovlig og forsettelig skader eller dreper en person i forbindelse med utførelsen av en av de straffbare handlinger som er nevnt i artikkel 3 nr. 1, artikkel *3bis* eller artikkel *3ter*, eller
- b) forsøker å utføre en straffbar handling som nevnt i artikkel 3 nr. 1, artikkel *3bis* nr. 1a) i), ii) eller iii), eller bokstav a) i denne artikkel, eller
- c) medvirker i en straffbar handling nevnt i artikkel 3, artikkel *3bis*, artikkel *3ter* eller bokstav a) eller b) i denne artikkel, eller
- d) organiserer eller beordrer andre til å utføre en straffbar handling som nevnt i artikkel 3, artikkel *3bis*, artikkel *3ter* eller bokstav a) eller b) i denne artikkel, eller
- e) medvirker til at en eller flere straffbare handlinger som nevnt i artikkel 3, artikkel *3bis*, artikkel *3ter* eller bokstav a) eller b) i denne artikkel blir utført av en gruppe personer med et felles formål, forsettelig og enten:
 - i) med sikte på å fremme gruppens kriminelle virksomhet eller kriminelle formål når virksomheten eller formålet innebærer at det begås en straffbar handling som nevnt i artikkel 3, artikkel *3bis* eller artikkel *3ter*; eller
 - ii) vel vitende om gruppens planer om å begå en straffbar handling som nevnt i artikkel 3, artikkel *3bis* eller artikkel *3ter*.

ARTIKKEL 5

1. Konvensjonens artikkel 5 erstattes av følgende tekst:

Hver statspart skal fastsette passende strafferammer for de handlinger som er nevnt i artikkel 3, *3bis*, *3ter* og *3quater* idet det tas hensyn til handlingenes alvorlige karakter.

2. Følgende tekst føyes til som Konvensjonens artikkel 5bis:

Artikkel 5bis

1. Hver statspart skal, i samsvar med sine internrettslige prinsipper, treffe de nødvendige tiltak for å sørge for at en juridisk person som holder til på dens territorium eller er organisert etter dens lover, kan holdes ansvarlig når en person som står for ledelsen av eller kontrollen med den juridiske personen, i denne egenskap har begått en straffbar handling som nevnt i denne konvensjon. Slikt ansvar kan være strafferettslig, sivilrettslig eller administrativt.
2. Slikt ansvar inntreer uten at rører ved det strafferettslige ansvar som gjelder for de enkeltpersoner som har begått de straffbare handlingene.
3. Hver statspart skal i særdeleshet sørge for at juridiske personer med ansvar i henhold til nr. 1 undergis effektive, forholdsmessige og avskrekkende strafferettslige, sivilrettslige eller administrative sanksjoner. Slike sanksjoner kan omfatte økonomiske sanksjoner.

ARTIKKEL 6

1. Innledningen til Konvensjonens artikkel 6 nr. 1 erstattes av følgende tekst:

1. Hver statspart skal treffe alle nødvendige tiltak for å etablere jurisdiksjon over de straffbare handlinger som er nevnt i artikkel 3, *3bis*, *3ter* og *3quater* når handlingen blir begått:

2. Konvensjonens artikkel 6 nr. 3 erstattes av følgende tekst:

3. Enhver statspart som har etablert jurisdiksjon som nevnt i nr. 2, skal underrette Generalsekretæren. Dersom statsparten senere opphever slik jurisdiksjon, skal den underrette Generalsekretæren.

3. Konvensjonens artikkel 6 nr. 4 erstattes av følgende tekst:

4. Hver statspart skal treffe alle nødvendige tiltak for å etablere jurisdiksjon over de straffbare handlinger som er nevnt i artikkel 3, *3bis*, *3ter* og *3quater* i tilfeller der den angivelige gjerningsmannen befinner seg på dens territorium og den ikke utleverer den angivelige gjerningsmannen til noen av statspartene som har etablert jurisdiksjon i samsvar med nr. 1 og 2 i denne artikkel.

ARTIKKEL 7

Følgende tekst føyes til som vedlegg til konvensjonen:

VEDLEGG

1. Konvensjon om bekjempelse av ulovlig bemektigelse av luftfartøyer, utferdiget i Haag 16. desember 1970.

2. Konvensjon om bekjempelse av ulovlige handlinger mot sikkerheten i sivil luftfart, utferdiget i Montreal 23. september 1971.
3. Konvensjon om forebygging av og straff for forbrytelser mot internasjonalt beskyttede personer, herunder diplomatiske representanter, vedtatt av De forente nasjoners generalforsamling 14. desember 1973.
4. Internasjonal konvensjon mot gisseltaking, vedtatt av De forente nasjoners generalforsamling 17. desember 1979.
5. Konvensjon om fysisk beskyttelse av nukleært materiale, vedtatt i Wien 3. mars 1980.
6. Protokoll til bekjempelse av ulovlige voldelige handlinger ved lufthavner som betjener internasjonal sivil luftfart, supplerende til Konvensjon om bekjempelse av ulovlige handlinger mot sikkerheten i sivil luftfart, utferdiget i Montreal 24. februar 1988.
7. Protokoll til bekjempelse av ulovlige handlinger mot sikkerheten ved faste plattformer plassert på kontinentalsokkelen, utferdiget i Roma 10. mars 1988.
8. Internasjonal konvensjon om bekjempelse av terroristbombing, vedtatt av De forente nasjoners generalforsamling 15. desember 1997.
9. Internasjonal konvensjon om bekjempelse av finansiering av terrorisme, vedtatt av De forente nasjoners generalforsamling 9. desember 1999.

ARTIKKEL 8

1. Konvensjonens artikkel 8 nr. 1 erstattes av følgende tekst:

1. Kapteinen på et skip hjemmehørende i en statspart ("flaggstaten") kan overlevere til myndighetene i en annen statspart ("mottakerstaten") en person som kapteinen har rimelig grunn til å tro har begått en straffbar handling som nevnt i artikkel 3, *3bis*, *3ter*, eller *3quater*.

2. Følgende tekst føyes til som Konvensjonens artikkel 8bis:

Artikkel 8bis

1. Statspartene skal i størst mulig utstrekning og i samsvar med folkeretten samarbeide for å hindre og bekjempe ulovlige handlinger som faller inn under denne konvensjon, og skal svare på anmodninger i henhold til denne artikkel så snart det lar seg gjøre.

2. Alle anmodninger i henhold til denne artikkel skal om mulig inneholde navnet på det mistenkte skipet, skipets IMO-identitetsnummer, hjemmehavn, utreise- og bestemmelseshavn og eventuelle andre relevante opplysninger. Dersom en anmodning formidles muntlig, skal den anmodende part bekrefte anmodningen skriftlig så snart som mulig. Den anmodende part skal omgående bekrefte mottak av enhver skriftlig eller muntlig anmodning.
3. Statspartene skal ta hensyn til farene og vanskelighetene ved å borde et skip til havs og å gjennomføre lasten, og vurdere om det er tryggere at andre egnede tiltak som er avtalt mellom de berørte parter, gjennomføres i neste anløpshavn eller annet sted.
4. En statspart som har rimelig grunn til mistanke om at en straffbar handling som nevnt i artikkel 3, *3bis*, *3ter* eller *3quater* er begått eller i ferd med å bli begått i tilknytning til et skip som fører dens flagg, kan anmode om assistanse fra andre statsparter for å forhindre eller bekjempe den straffbare handlingen. Statspartene som anmodes om dette, skal gjøre sitt beste for å yte slik assistanse med de midler de har til rådighet.
5. Når rettshåndhevelses- eller andre bemyndigede tjenestemenn fra en statspart ("den anmodende stat") utenfor noen stats sjøterritorium påtreffer et skip som fører en annen statsparts flagg eller viser en annen statsparts ("første parts") registreringsmerker, og den anmodende part har rimelig grunn til å mistenke skipet eller en person ombord på skipet for å ha vært eller å være i ferd med å bli delaktig i en straffbar handling som nevnt i artikkel 3, *3bis*, *3ter* eller *3quater*, og den anmodende part ønsker å borde,
 - a) skal den i samsvar med nr. 1 og 2 anmode første part om å bekrefte skipets påståtte nasjonalitet, og
 - b) dersom nasjonaliteten bekreftes, skal den anmodende part be første part (heretter kalt "flaggstaten") om tillatelse til å borde og å treffe egnede tiltak med hensyn til vedkommende skip, som blant annet kan være å stanse, borde og gjennomføre skipet, lasten og personer ombord og å avhøre personer ombord for å fastslå om en straffbar handling som nevnt i artikkel 3, *3bis*, *3ter* eller *3quater* er begått eller er i ferd med å bli begått, og
 - c) flaggstaten skal enten:
 - i) gi den anmodende part tillatelse til å borde og å iverksette egnede tiltak som nevnt i nr. 5 b), på de vilkår den måtte fastsette i samsvar med nr. 7, eller
 - ii) foreta bordingen og gjennomøkningen med sine egne rettshåndhevelses- eller andre tjenestemenn; eller

- iii) foreta bordingen og gjennom søkningen sammen med den anmodende part, på de vilkår den måtte fastsette i samsvar med nr. 7, eller
- iv) avslå å tillate bording og gjennom søkning.

Den anmodende part skal ikke borde skipet eller iverksette tiltak som nevnt i nr. 5 b) uten flaggstatens uttrykkelige tillatelse.

- d) Idet en statspart deponerer sitt instrument til ratifikasjon, aksept, godkjennelse eller tiltredelse, eller etter at den har deponert slikt instrument, kan den underrette Generalsekretæren om at med hensyn til skip som fører dens flagg eller viser dens registreringsmerke, gis den anmodende part tillatelse til å borde og gjennom søke skipet, dets last og ombordværende personer og å forhøre de ombordværende personer med henblikk på å lokalisere og undersøke dokumentasjon på skipets nasjonalitet og å fastslå om en straffbar handling som nevnt i artikkel 3, *3bis*, *3ter* eller *3quater* er begått eller er i ferd med å bli begått, dersom det innen fire timer etter mottak av anmodning om å bekrefte nasjonalitet ikke foreligger noe svar fra første part.
- e) Idet en statspart deponerer sitt instrument til ratifikasjon, aksept, godkjennelse eller tiltredelse, eller etter at den har deponert slikt instrument, kan den underrette Generalsekretæren om at med hensyn til skip som fører dens flagg eller viser dens registreringsmerke, gis den anmodende part tillatelse til å borde og gjennom søke skipet, dets last og ombordværende personer og å forhøre de ombordværende personer med henblikk på å fastslå om en straffbar handling i henhold til artikkel 3, *3bis*, *3ter* eller *3quater* er begått eller er i ferd med å bli begått.

De underretninger som gis i henhold til dette nummer, kan når som helst trekkes tilbake.

- 6. Når det som et resultat av en bording foretatt i henhold til denne artikkel blir funnet bevis på atferd som beskrevet i artikkel 3, *3bis*, *3ter* eller *3quater*, kan flaggstaten gi den anmodende stat tillatelse til å holde skipet, lasten og ombordværende personer tilbake i påvente av instruksjoner fra flaggstaten om den videre behandling. Den anmodende part skal omgående informere flaggstaten om resultatene av bording, gjennom søkning og tilbakeholdelse foretatt i henhold til denne artikkel. Den anmodende part skal også omgående informere flaggstaten dersom det avdekkes bevis på ulovlig atferd som ikke rammes av denne konvensjon.
- 7. Flaggstaten kan, i tråd med denne konvensjons øvrige bestemmelser, stille betingelser for sin tillatelse i henhold til nr. 5 og 6, blant annet om at det skal innhentes tilleggsopplysninger fra den anmodende part, og kan stille betingelser angående ansvaret for og omfanget av de tiltak som blir å iverksette. Ingen

ytterligere tiltak må iverksettes uten flaggstatens uttrykkelige tillatelse med mindre det er nødvendig for å bringe personer ut av overhengende livsfare eller med mindre tiltakene følger av relevante bilaterale eller multilaterale avtaler.

8. Ved alle bordinger i medhold av denne artikkel har flaggstaten rett til å utøve jurisdiksjon over et skip som holdes tilbake og over dets last eller andre gjenstander og personer ombord, blant annet i form av beslag, inndragning, arrest og straffeforfølgning. Flaggstaten kan imidlertid, alt etter egen forfatning og lovgivning, samtykke i at jurisdiksjon utøves av en annen stat som har jurisdiksjon i henhold til artikkel 6.
9. I utførelsen av de tiltak som denne artikkel gir adgang til, skal maktbruk unngås med mindre det er nødvendig for å ivareta sikkerheten til tjenestemenn og ombordværende personer, eller med mindre tjenestemennene blir hindret i å utføre de handlinger de er gitt fullmakt til. Maktbruk i medhold av denne artikkel skal ikke gå utover det minimum som er nødvendig og rimelig under de rådende forhold.
10. Beskyttelsesklausuler:
 - a) Når en statspart iverksetter tiltak mot et skip i samsvar med denne artikkel, skal den:
 - i) ta tilbørlig hensyn til behovet for ikke å sette sikkerheten for menneskeliv på sjøen i fare,
 - ii) påse at alle personer ombord behandles på en måte som ivaretar deres grunnleggende personlige verdighet og som samsvarer med gjeldende bestemmelser i folkeretten, herunder den internasjonale menneskerettslovgivningen,
 - iii) påse at bording og gjennom søkning i medhold av denne artikkel foretas i samsvar med gjeldende folkerett,
 - iv) ta tilbørlig hensyn til sikkerheten for skipet og dets last,
 - v) ta tilbørlig hensyn til behovet for ikke å skade flaggstatens kommersielle eller rettslige interesser,
 - vi) sikre, med de midler som står til rådighet, at tiltak som måtte bli iverksatt med hensyn til skipet eller dets last, er miljømessig forsvarlige under de rådende forhold,
 - vii) sikre at personer ombord som det kan bli innledet rettslige skritt mot i forbindelse med noen av de straffbare handlinger som er nevnt i artikkel 3, *3bis*, *3ter* eller *3quater*, gis den beskyttelse som er nevnt i artikkel 10 nr. 2, uansett hvor de befinner seg,

- viii) sikre at kapteinen på et skip blir gjort oppmerksom på at den akter å borde, og at kapteinen gis eller er gitt anledning til å kontakte skipets eier og flaggstaten ved første mulighet, og
 - ix) gjøre rimelige anstrengelser for å unngå at et skip holdes tilbake eller forsinkes utilbørlig.
- b) Med det forbehold at en bordingstillatelse gitt av en flaggstat ikke i seg selv skal utløse dens ansvar, skal statspartene være ansvarlige for skade, overlast eller tap av enhver art som kan tilskrives dem som en følge av tiltak iverksatt i medhold av denne artikkel når:
- i) slike tiltak viser seg å være ubegrunnet, gitt at skipet ikke har begått noen handling som rettferdiggjør de iverksatte tiltak, eller
 - ii) slike tiltak er ulovlige eller går utover det som med rimelighet kan anses som nødvendig på bakgrunn av tilgjengelige opplysninger for å gjennomføre bestemmelsene i denne artikkel.

Statspartene skal sørge for effektive regressmuligheter med hensyn til skade, overlast eller tap som nevnt.

- c) Når en statspart iverksetter tiltak mot et skip i samsvar med denne konvensjon, skal den ta tilbørlig hensyn til behovet for ikke å gripe inn i eller påvirke:
- i) kyststaters rettigheter og plikter og deres jurisdiksjonsutøvelse i henhold til internasjonal havrett, eller
 - ii) flaggstatens myndighet til å utøve jurisdiksjon og kontroll i administrative, tekniske og sosiale forhold vedrørende skipet.
- d) Ethvert tiltak som iverksettes i medhold av denne artikkel, skal gjennomføres av rettshåndhevelses- eller andre bemyndigede tjenestemenn fra krigsskip eller militære luftfartøy, eller fra andre skip eller luftfartøy som er tydelig merket og identifiserbare som utsendt på statlig oppdrag og som er gitt myndighet til dette, og bestemmelsene i denne artikkel skal gjelde uten hensyn til artikkel 2 og *2bis*.
- e) I forbindelse med denne artikkel betyr ”rettshåndhevelses- eller andre bemyndigede tjenestemenn” uniformerte eller på annen måte lett gjenkjennelige medlemmer av rettshåndhevelses- eller andre offentlige myndigheter som er behørig bemyndiget av sin regjering. Når det konkret gjelder rettshåndhevelse i henhold til denne konvensjon, skal rettshåndhevelses- eller andre bemyndigede tjenestemenn forevise

nødvendige, offentlig utstedte identitetsdokumenter som skipets kaptein kan kontrollere ved bording.

11. Denne artikkel får ikke anvendelse for og er ikke til hinder for bording av skip foretatt i samsvar med folkeretten av en statspart utenfor noen stats sjøterritorium, herunder bordinger på grunnlag av visitasjonsrett, utførelse av assistanse til personer, skip og eiendom i nød eller fare, eller en tillatelse fra flaggstaten til å utføre rettshåndhevelses- eller andre handlinger.
12. Statspartene oppfordres til å utvikle standardprosedyrer for felles operasjoner i medhold av denne artikkel og å rådføre seg med andre statsparter etter behov med sikte på å harmonisere slike prosedyrer for gjennomføring av operasjoner.
13. Statspartene kan inngå avtaler eller avtale ordninger seg imellom for å lette gjennomføringen av rettshåndhevelsesoperasjoner i henhold til denne artikkel.
14. Hver statspart skal treffe egnede tiltak for å sikre at dens rettshåndhevelses- eller andre bemyndigede tjenestemenn, og andre statsparter rettshåndhevelses- eller andre bemyndigede tjenestemenn som opptrer på dens vegne, er bemyndiget til å handle i samsvar med denne artikkel.
15. Hver statspart skal, idet den deponerer sitt instrument til ratifikasjon, aksept, godkjenning eller tiltredelse, eller etter å ha deponert det, utpeke den myndighet eller om nødvendig de myndigheter som skal motta og svare på anmodninger om assistanse, bekrefte nasjonalitet og gi tillatelse til å iverksette egnede tiltak. Slik utpekning, med kontaktinformasjon, skal meddeles Generalsekretæren innen én måned etter utpekningen. Hver statspart er ansvarlig for å gi omgående varsel via Generalsekretæren om eventuelle endringer i utpekning eller kontaktinformasjon.

ARTIKKEL 9

Artikkel 10 nr. 2 erstattes av følgende tekst:

2. Enhver person som settes i varetekt eller som det treffes andre tiltak mot eller som er under straffeforfølgning i medhold av denne artikkel, skal være garantert rettferdig behandling med anledning til å nyte godt av alle rettigheter og garantier i samsvar med loven i staten på hvis territorium vedkommende befinner seg og med gjeldende folkerettslige bestemmelser, også angående menneskerettighetene.

ARTIKKEL 10

1. Artikkel 11 nr. 1, 2, 3 og 4 skiftes ut med følgende tekst:

1. De straffbare handlinger som er nevnt i artikkel 3, *3bis*, *3ter* og *3quater*, skal anses inkludert som utleveringsgrunnlag i de utleveringsavtaler som måtte foreligge mellom statspartene. Statspartene forplikter seg til å inkludere slike straffbare

handlinger som utleveringsgrunnlag i enhver framtidig utleveringsavtale dem imellom.

2. Når en statspart som setter inngått avtale som vilkår for utlevering, mottar anmodning om utlevering fra en annen statspart som den ikke har utleveringsavtale med, kan den anmodede statspart, om den ønsker det, betrakte denne konvensjon som rettslig grunnlag for utlevering med hensyn til de straffbare handlinger som er nevnt i artikkel 3, *3bis*, *3ter* og *3quater*. Utlevering skal skje i samsvar med de vilkår som for øvrig er fastsatt i den anmodede statsparts lovgivning.
3. Statsparter som ikke setter inngått avtale som vilkår for utlevering, skal seg imellom anse de straffbare handlinger som er nevnt i artikkel 3, *3bis*, *3ter* og *3quater* som utleveringsgrunnlag, forutsatt at vilkårene i den anmodede statsparts lovgivning er oppfylt.
4. Ved utlevering statsparter imellom skal de straffbare handlinger som er nevnt i artikkel 3, *3bis*, *3ter* og *3quater*, om nødvendig behandles som om de var begått ikke bare på stedet hvor de ble utført, men også på et sted der statsparten som begjærer utlevering har jurisdiksjon.

2. Følgende tekst føyes til som Konvensjonens artikkel 11bis:

Artikkel 11bis

Ingen av de straffbare handlinger som er nevnt i artikkel 3, *3bis*, *3ter* eller *3quater*, skal i forbindelse med utlevering eller gjensidig juridisk bistand anses som et politisk lovbrudd eller som en straffbar handling i tilknytning til et politisk lovbrudd eller som en straffbar handling med politiske motiver. En anmodning om utlevering eller om gjensidig juridisk bistand på grunnlag av en slik straffbar handling kan derfor ikke avslås av den ene grunn at den angår et politisk lovbrudd eller en straffbar handling knyttet til et politisk lovbrudd eller en straffbar handling med politiske motiver.

3. Følgende tekst føyes til som Konvensjonens artikkel 11ter:

Artikkel 11ter

Intet i denne konvensjon skal tolkes dit hen at det innebærer en forpliktelse til å utlevere eller å tilby gjensidig juridisk bistand dersom den anmodede statspart har tungtveiende grunner for å tro at anmodningen om utlevering for straffbare handlinger som nevnt i artikkel 3, *3bis*, *3ter* eller *3quater*, eller om gjensidig juridisk bistand med hensyn til slik straffbar handling, er fremmet i den hensikt å straffeforfølge eller straffe en person på grunnlag av vedkommendes rase, religion, nasjonalitet, etniske opphav, politiske oppfatning eller kjønn, eller at det å etterkomme anmodningen ville svekke vedkommendes stilling av en av de grunner som er nevnt.

ARTIKKEL 11

1. Konvensjonens artikkel 12 nr. 1 erstattes av følgende tekst:

1. Statspartene skal yte hverandre størst mulig bistand i forbindelse med strafferettslig forfølgning av de straffbare handlinger som er nevnt i artikkel 3, *3bis*, *3ter* og *3quater*, herunder bistand ved innhenting av bevis som er tilgjengelige for dem og som er nødvendige for forfølgningen.

2. Følgende tekst føyes til som konvensjonens artikkel 12*bis*:

Artikkel 12*bis*

1. En person som holdes i forvaring eller soner en dom på en statsparts territorium, og hvis tilstedeværelse er ønsket hos en annen statspart med henblikk på identifisering, vitneutsagn eller annen bistand i å innhente bevis til etterforskning eller straffeforfølgning av straffbare handlinger som nevnt i artikkel 3, *3bis*, *3ter* eller *3quater*, kan overføres dersom følgende vilkår er oppfylt:
 - a) vedkommende gir sitt informerte samtykke, og
 - b) begge staters kompetente myndigheter gir sin tilslutning, eventuelt på de vilkår disse statene finner passende.
2. I forbindelse med denne artikkel gjelder følgende:
 - a) staten som vedkommende overføres til, skal ha myndighet og plikt til å holde vedkommende i varetekt med mindre staten som vedkommende overføres fra, anmoder om eller gir tillatelse til noe annet,
 - b) staten som vedkommende overføres til, skal omgående oppfylle sin plikt til bringe vedkommende tilbake i varetekt hos staten som vedkommende ble overført fra, som avtalt på forhånd eller slik begge staters kompetente myndigheter avtaler,
 - c) staten som vedkommende overføres til, skal ikke kreve at staten som vedkommende ble overført fra, innleder utleveringssak for å få vedkommende brakt tilbake,
 - d) personen som overføres, skal ha fradrag i straff som sones i den staten vedkommende ble overført fra for utholdt varetekt hos staten som vedkommende ble overført til.
3. Med mindre statsparten som en person i samsvar med denne artikkel skal overføres fra, samtykker, skal vedkommende, uansett nasjonalitet, ikke

straffeforfølges eller holdes i varetekt eller underlegges annen begrensning i sin personlige frihet på territoriet til staten som vedkommende overføres til med hensyn til handlinger eller domfellelser forut for vedkommendes utreise fra territoriet til staten som vedkommende overføres fra.

ARTIKKEL 12

Konvensjonens artikkel 13 erstattes av følgende tekst:

1. Statspartene skal samarbeide om å forhindre de straffbare handlinger som er nevnt i artikkel 3, *3bis*, *3ter* og *3quater*, særlig ved å:
 - a) treffe alle gjennomførbare tiltak for å hindre at det på deres respektive territorier gjøres forberedelser til å begå disse straffbare handlingene på eller utenfor deres territorier,
 - b) utveksle informasjon i samsvar med sin nasjonale lovgivning, og samordne administrative og andre tiltak som iverksettes, slik det passer, for å hindre at straffbare handlinger som nevnt i artikkel 3, *3bis*, *3ter* og *3quater* blir begått.
2. Når en straffbar handling som nevnt i artikkel 3, *3bis*, *3ter* eller *3quater* er begått, og et skip som følge av dette har fått sin reise utsatt eller avbrutt, skal enhver statspart der skipet eller passasjerene eller mannskapet befinner seg, være forpliktet til å gjøre alle mulige anstrengelser for å unngå at skip, passasjerer, mannskap eller last holdes tilbake eller forsinkes utilbørlig.

ARTIKKEL 13

Konvensjonens artikkel 14 erstattes av følgende tekst:

Enhver statspart som har grunn til å tro at en straffbar handling som nevnt i artikkel 3, *3bis*, *3ter* eller *3quater* vil bli begått, skal i samsvar med sin lovgivning snarest mulig gi videre enhver relevant informasjon som den sitter inne med til de stater den tror vil være de stater som har etablert jurisdiksjon i samsvar med artikkel 6.

ARTIKKEL 14

Konvensjonens artikkel 15 nr. 3 erstattes av følgende tekst:

3. Opplysninger overført i samsvar med nr. 1 og 2 skal formidles av Generalsekretæren til alle statsparter, til medlemmer av Organisasjonen, til andre berørte stater og til de aktuelle internasjonale mellomstatlige organisasjoner.

ARTIKKEL 15

Tolkning og anvendelse

1. Konvensjonen og denne protokoll skal, hva gjelder forholdet mellom partene i denne protokoll, leses og tolkes sammen som ett instrument.
2. Konvensjonens artikkel 1 til 16, som revidert ved denne protokoll, skal sammen med denne protokolls artikkel 17 til 24 og dens vedlegg, utgjøre og kalles Konvensjon om bekjempelse av ulovlige handlinger mot sikkerheten ved skipsfart 2005 (SUA-konvensjonen 2005).

ARTIKKEL 16

Følgende tekst føyes til som Konvensjonens artikkel 16bis:

Sluttbestemmelser til Konvensjon om bekjempelse av ulovlige handlinger mot sikkerheten ved skipsfart 2005

Sluttbestemmelsene i Konvensjon om bekjempelse av ulovlige handlinger mot sikkerheten ved skipsfart 2005 skal være artikkel 17 til 24 i protokoll av 2005 til Konvensjon om bekjempelse av ulovlige handlinger mot sikkerheten ved skipsfart 1988. Henvisninger i denne konvensjon til statsparter skal forstås som henvisninger til stater som er parter i nevnte protokoll.

SLUTTBESTEMMELSER

ARTIKKEL 17

Undertegning, ratifikasjon, aksept, godkjenning og tiltredelse

1. Denne protokoll skal være åpen for undertegning i Den internasjonale skipsfartsorganisasjons hovedkvarter fra 14. februar 2006 til 13. februar 2007, og skal deretter være åpen for tiltredelse.
2. Stater kan uttrykke sitt samtykke til å være bundet av denne protokollen ved:
 - a) undertegning uten forbehold om ratifikasjon, aksept eller godkjenning, eller
 - b) undertegning med forbehold om ratifikasjon, aksept eller godkjenning, etterfulgt av ratifikasjon, aksept eller godkjenning, eller
 - c) tiltredelse.
3. Ratifikasjon, aksept, godkjenning eller tiltredelse skal skje ved at et instrument med tilsvarende innhold deponeres hos Generalsekretæren.

4. Bare en stat som har undertegnet Konvensjonen uten forbehold om ratifikasjon, aksept eller godkjenning, eller har ratifisert, akseptert, godkjent eller tiltrådt Konvensjonen, kan bli part i denne protokoll.

ARTIKKEL 18

Ikrafttredelse

1. Denne protokoll trer i kraft nitti dager etter datoen da tolv stater enten har undertegnet den uten forbehold om ratifikasjon, aksept eller godkjenning eller har deponert sitt instrument til ratifikasjon, aksept, godkjenning eller tiltredelse hos Generalsekretæren.
2. For en stat som deponerer sitt instrument til ratifikasjon, aksept, godkjenning eller tiltredelse av denne protokoll etter at ikrafttredelsesvilkårene i nr. 1 er oppfylt, får ratifikasjonen, aksepten, godkjenningen eller tiltredelsen virkning nitti dager etter deponeringsdatoen.

ARTIKKEL 19

Oppsigelse

1. Denne protokoll kan sies opp av enhver statspart når som helst etter datoen da denne protokoll trer i kraft for vedkommende stat.
2. Oppsigelse skal skje ved at et oppsigelsesinstrument deponeres hos Generalsekretæren.
3. En oppsigelse får virkning ett år, eller slikt lengre tidsrom som måtte være angitt i oppsigelsesinstrumentet, etter at instrumentet er deponert hos Generalsekretæren.

ARTIKKEL 20

Revisjon og endring

1. En konferanse med det formål å revidere eller endre denne protokoll kan sammenkalles av Organisasjonen.
2. Generalsekretæren skal sammenkalle en konferanse mellom statene som er part i denne protokoll for å revidere eller endre protokollen dersom en tredjedel av statspartene, eller ti statsparter dersom dette antallet er høyere, anmoder om det.
3. Ethvert instrument til ratifikasjon, aksept, godkjenning eller tiltredelse som deponeres etter ikrafttredelsesdatoen for en endring i denne protokoll, skal anses for å gjelde protokollen med endringer.

ARTIKKEL 21

Erklæringer

1. Idet den deponerer sitt instrument til ratifikasjon, aksept, godkjenning eller tiltredelse, kan en statspart som ikke er part i en avtale som er oppført i vedlegget, erklære at avtalen, i anvendelsen av denne protokoll overfor statsparten, skal anses for ikke å være innbefattet i artikkel 3ter. Erklæringen skal opphøre å gjelde så snart avtalen trer i kraft for statsparten, som skal underrette Generalsekretæren om dette.
2. Når en statspart opphører å være part i en avtale som er oppført i vedlegget, kan den avgi en erklæring slik det er gitt bestemmelser om i denne artikkel angående slik avtale.
3. Idet den deponerer sitt instrument til ratifikasjon, aksept, godkjenning eller tiltredelse, kan en statspart erklære at den vil anvende bestemmelsene i artikkel 3ter i samsvar med sine strafferettslige prinsipper angående ansvarsfrihet for familiemedlemmer.

ARTIKKEL 22

Endringer i vedlegget

1. Vedlegget kan endres ved tilføyelse av relevante avtaler som:
 - a) er åpne for deltakelse av alle stater,
 - b) har trådt i kraft, og
 - c) er ratifisert, akseptert, godkjent eller tiltrådt av minst tolv stater som er parter i denne protokoll.
2. Etter at denne protokoll har trådt i kraft, kan enhver stat som er part i den foreslå slik endring i vedlegget. Ethvert endringsforslag skal oversendes Generalsekretæren i skriftlig form. Generalsekretæren skal oversende ethvert endringsforslag som oppfyller kravene i nr. 1 til alle medlemmer av Organisasjonen og be statene som er part i denne protokoll om deres samtykke til at den foreslåtte endring vedtas.
3. Den foreslåtte endring i vedlegget skal anses som vedtatt når mer enn tolv av statene som er part i denne protokoll har samtykket i den ved skriftlig underretning til Generalsekretæren.
4. Den vedtatte endring i dette vedlegg trer i kraft tretti dager etter deponeringen hos Generalsekretæren av det tolvte instrumentet til ratifikasjon, aksept eller godkjenning av slik endring, for de statsparter i denne protokoll som har deponert

slikt instrument. For hver stat som er part i denne protokoll og som ratifiserer, aksepterer eller godkjenner endringen etter at det tolvte instrumentet er deponert hos Generalsekretæren, trer endringen i kraft den trettiende dagen etter at slik statspart har deponert sitt instrument til ratifikasjon, aksept eller godkjennelse.

ARTIKKEL 23

Depositær

1. Denne protokoll og eventuelle endringer vedtatt i henhold til artikkel 20 og 22 skal deponeres hos Generalsekretæren.
2. Generalsekretæren skal:
 - a) informere alle stater som har undertegnet denne protokoll eller tiltrådt denne protokoll om:
 - i) enhver ny undertegning eller deponering av instrument til ratifikasjon, aksept, godkjennelse eller tiltredelse sammen med dato for undertegningen eller deponeringen,
 - ii) ikrafttredelsesdatoen for denne protokoll,
 - iii) enhver deponering av oppsigelsesinstrument for denne protokoll sammen med datoen da det er mottatt og datoen da oppsigelsen får virkning,
 - iv) enhver meddelelse som en artikkel i denne protokoll krever,
 - v) ethvert forslag om å endre vedlegget fremmet i samsvar med artikkel 22 nr. 2,
 - vi) enhver endring som anses vedtatt i samsvar med artikkel 22 nr. 3,
 - vii) enhver endring ratifisert, akseptert eller godkjent i samsvar med artikkel 22 nr. 4, sammen med datoen da endringen trer i kraft, og
 - b) oversende bekreftede kopier av denne protokoll til alle stater som har undertegnet eller tiltrådt denne protokoll.
3. Så snart denne protokoll trer i kraft, skal en bekreftet kopi av teksten oversendes av Generalsekretæren til De forente nasjoners generalsekretær for registrering og offentliggjøring i samsvar med FN-paktens artikkel 102.

ARTIKKEL 24

Språk

Denne protokoll er utarbeidet i én original på arabisk, engelsk, fransk, kinesisk, russisk og spansk, hvorav alle tekster har samme gyldighet.

UTFERDIGET i LONDON den 14. oktober 2005.

TIL VITNE OM DETTE har de undertegnede, som er behørig bemyndiget til dette av sine respektive regjeringer, undertegnet denne protokoll.
